

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ

ਫਾਲਸ਼ੈ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸੇਸੀਏਟਡ ਪਿਕਚਰਸ, ਲਿਮਿਟਡ., ਮੁਦਾਲਾ-ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਦਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ., (ਮਜਬੂਰਨ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ), - ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ।

1950 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ. 624 ।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V), ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 1-ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ
ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਵਿਅਕਤੀ" ਹੋਵੇ-ਜਨਰਲ ਉਪਵਾਕ ਐਕਟ
(1897 ਦਾ X)-ਧਾਰਾ 3, ਉਪਵਾਕ 39 (ਹੁਣ 42)-ਕੀ ਸਰਵ-ਸਾਂਝੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ
ਹੈ - ਕੀ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਕੰਗਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਆਰਡਰ 33 ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਾਵ
ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਮਿਟਡ
ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਉਪਵਾਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਉਪਵਾਕ 39 (ਹੁਣ 42) ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1919 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਪਾਹਵਾ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਬ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 4 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਸ. ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ਾਵ, ਜੇ. ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਿਨੇ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ (ਮਜਬੂਰਨ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਿਰਧਾਰਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗਰਗ ਦੁਆਰਾ, ਆਰਡਰ XXXIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਪਿਕਚਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕੰਪਨੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 21,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਥਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਵੀ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ XXXIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ

ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਯੋਗ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ "ਵਿਅਕਤੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਾਰ ਫੈਸਲੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁ-ਸੰਮਤੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਮੁਥਾਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1897 ਦੇ ਜਨਰਲ ਉਪਵਾਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (39) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ; ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਥ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਉਪਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਾ ਹੋਵੇ..."

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਧਾਰਾ (39) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਦੀ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIII ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"1. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ "ਕੰਗਾਲ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਲਿਬਾਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਲਿਬਾਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ਼ਰੀਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ 3, ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"3. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। "

"ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਐਖਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਮ ਭਾਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

"4. (1) ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ.ਆਈ. ਆਰ. 1918 ਮੈਡ. 362 ਵਿੱਚ ਬੇਕਵੈਲ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੇ.ਜੇ., ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIII ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਜਨਰਲ ਉਪਵਾਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਸ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਲਿਬਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੰਗਾਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਮੈਡ. 765 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਤੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਥਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ

ਤਾਮੀਲਕਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਗਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1927 ਕੈਲ. 309 ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਤਵਾਲੀ, ਟਰੱਸਟੀ, ਜਾਂ ਸ਼ੈਬੈਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਿਸ ਮੂਰਤੀ ਲਈ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗ਼ਰੀਬ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਫੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ "ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ ਆਰਡਰ XXXIII ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1944 ਐਓ 248 ਵਿੱਚ ਥਾਮਸ, ਸੀ. ਜੇ, ਅਤੇ ਮਿਸਰਾ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਆਰਡਰ XXXIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1930 ਰੰਗ. 272 ਵਿੱਚ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਘਟੀਆ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਜਿਲਦ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 259 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੇਲਡ, ਏ. ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਓਟਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXXIII ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੀਵਾਲੀਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1938 ਕੈਲ. 745 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਸਟੇਲੋ ਅਤੇ ਬਿਸਵਾਸ, ਜੇਜੇ., ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXXIII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਆਰਡਰ XXXIII, ਨਿਯਮ 1, ਅਤੇ ਆਰਡਰ XLIV, ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕੰਗਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡਰ XLIV, ਨਿਯਮ 1, ਮੁਥਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗੂਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਉਪਵਾਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ

ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXXIII ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁਥਾਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 16 ਜੁਲਾਈ 1951 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੁਮਾਰੀ ਰਾਜ
ਫ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰ